

ת"פ 20080/04/15 - מדינת ישראל נגד א ב י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20080-04-15 מדינת ישראל נ' ב י (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

א ב י ע"י עו"ד עופר אשכנזי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר ואיומים. ואלו העובדות אשר נקבעו בהכרעת הדין:

ביום 7.4.15 הנאשם השתכר והתגלע ויכוח בינו לבין אשתו (להלן: **המתלוננת**). במהלך הויכוח, תקף הנאשם את המתלוננת, הכה אותה באגרופיו וגרם לה לחבלות בראשה ובצווארה. כוח משטרה הוזעק למקום בשל הארוע. מפקד הכח הורה לשתי בלשיות לברר עם המתלוננת מה קרה. הברור העלה, כי הנאשם תקף את המתלוננת ועל כן השוטרים ביקשו לעכב את הנאשם. בתגובה הנאשם ניסה לתקוף את אחד השוטרים, קובי חזן באמצעות בקבוק, נשך אותו בידו עד זוב דם, השתולל וניסה לנגוח ולבעוט בשוטרים שהיו בדירה וניסה לנשוך את השוטרת מעיין נגב. כמו כן, הנאשם איים על השוטרים, במלים בוטות, כי ירצח אותם ואת המתלוננת, בגלל שהזעיקה משטרה.

השוטרים הוציאו את הנאשם מהדירה ולקחו אותו לניידת, והנאשם המשיך להשתולל ולאיים על השוטרים לכל אורך הארוע. בין היתר, הנאשם צעק לשוטרים כי הוא חולה במחלות רבות וכי הוא ידביק אותם.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, הן עבירות האלימות כלפי בת זוג והן האלימות כלפי השוטרים, וכן על עברו המכביד של הנאשם. לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונשים הנמצאים בצידו הגבוה של מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם טען, כי עבירות האלימות כלפי המתלוננת נבעו מכך שהיא תקפה ראשונה את הנאשם. כן ביקש לתת משקל לכך שהנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירות, ענין המהווה לטעמו נסיבה מקלה. לצד זאת הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לכך שנולד לו ילד שבועיים קודם לשיבת הטיעונים לעונש. לאור כל אלה ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

הנאשם ביקש לומר את מילתו. בדבר אמר כי הוא מצטער על מעשיו ומקל עליהם אחריות. עוד ביקש לומר, ביחס להרשעותיו הקודמות, כי מדור במקרים לגביהם "עשה עסקאות" למרות שהיה חף מפשע וביקש כי בית המשפט לא לתת להן משקל.

מתחם העונש - עבירות אלימות כלפי בת זוג

ביום הארוע הנאשם שתה אלכוהול ואז התגלע בינו ובין המתלוננת ויכוח, במהלכו הכה אותה באגרופים וגרם לה לחבלות בראשה ובצווארה. אין בהכרעת הדין אחיזה לטענה כי המתלוננת היא שתקפה ראשונה את הנאשם. אמנם המתלוננת טענה בעדותה כי הארוע החל משום שהיא נשכה את הנאשם, אך לא קיבלתי חלק זה של גרסתה.

חומרתן של עבירות אלימות כלפי בת זוג ידועה וברורה, רבות נאמר על רעתן של עבירות אלו, אשר הופכות את בית המשפחה לזירת אלימות ופחד ואין בידי להוסיף על כך. עיקר החומרה בעבירות אלו, הוא העובדה שהן מבוצעות בד' אמות בית המשפחה, דווקא במקום בו אמור אדם לחוש שלוה ובטחון בין בני משפחתו. מעבר לפגיעה הפיזית הכרוכה בהן, הן פוגעות פגיעה אנושה בתחושת הבטחון ושלווה הנפש של הקרבן, אשר חש עצמו נרדף ונפגע דווקא בביתו שלו.

חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות כלפי בני משפחה, או לגלות כלפיה סובלנות. יש להפגין יד קשה כלפי מבצעי עבירות אלו, על מנת להרתיע מפני ביצוען.

מתחם העונש ההולם חלק זה של הארוע הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 8 ל- 20 חודשים.

מתחם העונש - תקיפת השוטרים

הנאשם ניסה להכות שוטר בראשו באמצעות בקבוק ונשך אותו עד זוב דם. בהמשך השתולל, בעט בשוטרים וניסה לנשוך שוטרת אחרת, ואגב כך איים על השוטרים כי ירצח את המתלוננת ואותם. יתרה מכך, הנאשם אף איים על השוטרים כי הוא סובל ממחלות רבות, על מנת להטיל עליהם אימה - ולא קשה לתאר כיצד מרגיש שוטר אשר ננשך על ידי אדם המכריז כי הוא חולה במחלות קשות.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. שוטרי סיור ובלשים מבצעים מלאכה קשה, שוחקת וכפוית טובה. הם נמצאים בקו החזית של המאבק בעבריינות והשלטת הסדר הציבורי, תוך חיכוך מתמיד עם אוכלוסיה קשה, סיכון אישי, ואף נופלים קרבן לעבירות אלימות לא מעטות - ועל בית המשפט להבהיר כי פגיעה בשוטרים תענה בענישה מכבידה.

לאחרונה פסק בית המשפט העליון, ביחס לנאשם אשר איים על שוטרים ברצח והכה אחד מהם באופן שגרם לו לחבלה, אך בנסיבות פחות חמורות מאשר במקרה שלפני:

"יג. לאחר העיון, החלטנו להיעתר לערעור. סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו, יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 3236/98 אבו דריס נ' מדינת ישראל (1998):

"השופט המלומד הצביע על חומרתן היתירה של העבירות בהן הורשעו הנאשמים. אכן - כך כתב השופט

המלומד - 'פציעותיהם של השוטרים לא היו חמורות, ובידי הנאשמים לא היו כלי חבלה, אך מנגד: מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונת חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם' " (פסקה 3 לפסק דינו של המשנה לנשיא, השופט ש' לוין).

יד. ראו גם ע"פ הייב נ' מדינת ישראל 8704/08 (2009):

מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן, אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות התנהגות ראויות שיש להקפיד עליהן" (פסקה 8 לפסק דינו של השופט י' דנציגר).

עוד ראו ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש (2009); ע"פ 194/14 מדינת ישראל נ' מחמוד (2014).

טו. המשיב בהתנהגותו, בזלזול ובבריונות שהפגין כלפי השוטרים, פגע בערכים אלה פגיעה הראויה לענישה מחמירה יותר. בייחוד רואים אנו בחומרה את הפגיעה הגופנית באחד השוטרים. נראה לנו, כי לנוכח נסיבות הפרשה, עלינו לשדר מסר כי התנהגות מעין זו תיבחן ותישפט בחומרה; על כן נראה לנו כי מתחם הענישה צריך להיות, בנסיבות, בין 12 חודשים ל-24 חודש. (ע"פ 6040/13, נעמן נ' מדינת ישראל, מיום 19.3.14)

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את העבירות כלפי השוטרים הוא מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים וחצי וכן פיצוי.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1977. נשוי ואב לילד.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות, בעבירות סמים, אלימות, איומים, רכוש, הסגת גבול, התנהגות פרועה והחזקת סכין. בין היתר נדון לשני מאסרים של חצי שנה כל אחד.

מפרוטוקול ישיבת טיעונים לעונש מיום 27.2.11 בת"פ 16024-10-10 עולה, כי גם שם הביע הנאשם חרטה והבטיח לחזור לדרך הישר ולא לשוב ולחטוא (וגם שם טען כי הוא חף מפשע במקרים הקודמים בהם הורשע). הדבר מלמד, כי אין לתת משקל רב מדי לדברי הנאשם (גם) בישיבת הטיעונים לעונש.

דין והכרעה

כמעט כל שיקולי הענישה פועלים לחובתו של הנאשם:

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו, אלא כפר בהם, תוך שהטיל את האשמה על כל גורם אפשרי, מלבד על עצמו. אבהיר, כי אינני מחמיר עם הנאשם משום שעמד על חפותו, שהרי זו זכותו. עם זאת, במקרה שלפני, אופי כפירתו של

הנאשם ואופן הצגת גרסתו, מלמדים על העדר מוחלט של מודעות שלו לפסול שבמעשיו.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות, במגוון תחומי העבריינות, המלמדות כי אלימות, זלזול בחוק ופגיעה בגופו ורכושו של הזולת היא דרכו בחיים. הרשעותיו של הנאשם גם מלמדות על כשלון ההרתעה בענינו.

אין מדובר בצעיר, אלא באדם בוגר, אשר אופיו ואורחותיו מגובשים.

לאור אלה, מן הדין היה להשית על הנאשם את הרף הגבוה של מתחמי העונש ההולם ביחס לעבירת האלימות כלפי המתלוננת וביחס לעבירות האלימות והאיומים כלפי השוטרים ולצבור את העונשים.

הסיבה העיקרית בגינה לא מיציתי את הדין עם הנאשם, היא לידת בנו לפני זמן קצר והתקווה, כי יהיה בכך כדי להניעו מלהמשיך בדרכו הרעה. כמו כן נתתי משקל מסוים לכך שעד היום לא ריצה הנאשם מאסר משמעותי.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים מאסר בפועל, אשר מנינם מיום 7.4.15.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירות אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פיצוי לעד תביעה מס' 6, השוטר קובי חזן, בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.16. המאשימה תעביר את פרטי העד למזכירות עד ליום 1.12.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ו, 8 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.

חתימה